

Antwoorden op veelgestelde vragen

Workshop 1 over het artikel 'Evangelisatie ... voor jou'

Waarom laat God het lijden toe?

Hoe leg ik het verschil met de islam uit?

Is er een God nodig als je de natuurwetten en het leven via de evolutie kunt verklaren?

Is geloof in God iets voor zwakke mensen?

God en het lijden van de mensheid

Wij christenen hebben vaak de neiging om op vragen, vooral als ze provocerend zijn, direct met argumenten te reageren. Maar we vergeten dat er verschillende redenen kunnen zijn voor dezelfde vraag! Eerst moet duidelijk worden of de vraag voortkomt uit persoonlijke of algemene motieven. Beide motieven moeten serieus worden genomen, maar moeten op een andere manier worden beantwoord! In beide gevallen is het zeer nuttig om eerst te achterhalen waarom de vraag wordt gesteld. Stel zelf vragen (zie het boekje „Antwoorden op veelgestelde vragen” van Campus for Christ voor enkele voorbeelden)!

Mensen, in ieder geval die in Zwitserland, staan tegenwoordig niet meer voor het kruis. In ons land ligt er tussen de mensen en het kruis een kerkelijke cultuurgraven en een aantal muren, die symbool staan voor vragen, twijfels en argumenten die door de Verlichting zijn ingeprint met betrekking tot de God van de Bijbel.

Deze muren kunnen fungeren als een barrière tussen de mensen en het kruis

Deze muren kunnen extreem verhard raken als we mensen niet in liefde tegemoet treden en hun vragen niet serieus nemen. Mensen die bijvoorbeeld overtuigd zijn van de evolutietheorie, worden maar al te vaak afgescheept met het argument: „Als jij van apen afstamt, is dat jouw zaak – maar ik stamt niet van apen af!” Wat dat kan betekenen voor een diepzinnige denker die zich op de een of andere manier heeft verdiept in de natuurwetenschappen, is zeker niet bevorderlijk voor een verdere dialoog over het geloof.

Belangrijke principes

Drie dingen om in gedachten te houden nu we verdergaan met het beantwoorden van de vragen.

Geen van de moeilijkste vragen kan volledig worden beantwoord. Maar dat hoeft ons geen zorgen te baren, want het is onze missie om, met wijsheid door de Heilige Geest, mensen te helpen de muren voldoende af te breken, zodat ze een stap in geloof kunnen zetten over de rest van de muur heen. Over de muur heen – op weg naar het kruis! Deze stap is niet onze verantwoordelijkheid, maar kan volledig worden overgelaten aan het werk van de Heilige Geest – respectievelijk is die beslissing aan de persoon zelf.

Voor elk gesprek geldt: niet de persoon met de andere mening is de tegenstander, maar de strijd vindt plaats op geestelijk niveau! Gebed mag in geen geval worden verwaarloosd, hoe goed de argumenten ook zijn!

In ieder geval moet men de persoon met liefde tegemoet treden en proberen zijn vriendschap te winnen: vriendschapsevangelisatie! Mensen als vrienden winnen met de liefde van Jezus, de liefde van Jezus aan hen laten zien en het evangelie dichter bij hen brengen – dat is vriendschapsevangelisatie. In zo'n relatie is zelfs een levendige discussie, waarin je de ander een beetje uitdaagt, op zijn plaats! De angst om hierdoor vrienden te verliezen is begrijpelijk, maar moet absoluut aan het kruis worden neergelegd!

Zonder ijver geen beloning!

Veel te vaak discussiëren we op basis van 'geruchten' – over andere religies, de wetenschap en tot op zekere hoogte zelfs over ons eigen geloof in Jezus en het Woord van God! We missen de basiskennis, het fundament, waarmee geen enkele aardbeving ter wereld het huis van het geloof kan vernietigen.

Om de nodige kennis en ervaring op te doen, is er niets anders dan 'hard werken'! De Bijbel lezen en bestuderen, vragen in gebed aan God voorleggen, boeken lezen, discussiëren met mensen die er andere of dezelfde opvattingen op nahouden, enzovoort. Het is de moeite waard, alleen al omdat je zo dichterbij het punt komt waarop je de wereld door Gods ogen gaat zien, aangezien we zo sterk afhankelijk zijn van Zijn wijsheid. Bovendien zie je, bijvoorbeeld door andere religies te bestuderen, dat je dingen gemeen hebt. Een gesprek beginnen met overeenkomsten is veel productiever, omdat je via de overeenkomsten bij de verschillen kunt komen en die vervolgens kunt toelichten.

De drie belangrijkste groepen vragen

Er zijn drie hoofdgroepen van vragen die mensen hebben met betrekking tot het geloof in God:

1. 1. God en het lijden van de mensheid
2. 2. Religies en de geloofwaardigheid van de Bijbel
3. 3. Schepping of evolutie

1. God en het lijden van de mensheid

Provocerende vragen en uitspraken

- Kan er een liefhebbende God bestaan als er kwaad en lijden is?
- Zou een liefhebbende God mensen ooit in de hel martelen?
- Waar is God wanneer onschuldige kinderen sterven (oorlog, ziekte, hongersnood)?

Ofwel is God niet volmaakt GOED, ofwel niet volmaakt ALMACHTIG – als Hij beide zou zijn, zou er geen lijden in de wereld zijn!

Dit zijn waarschijnlijk de meest gestelde vragen, aangezien iedereen op een bepaald moment persoonlijk met lijden wordt geconfronteerd! Bovendien is 'lijden' ook het meest voorkomende bezwaar dat tegen het christelijk geloof wordt aangevoerd. Hier volgen enkele benaderingen om de vragen te beantwoorden.

||

De vrije wil van de mens

"Zonder vrijheid is er geen liefde – vrijheid is de prijs van de liefde! Omdat God liefde wil, wil Hij vrijheid, ook al bestaat er in die vrijheid de mogelijkheid om er misbruik van te maken en elkaar zo leed te berokkenen." J.B. Brantschen (14)

Stel je een volmaakt rechtvaardige wereld voor waarin helemaal geen leed bestaat. In deze denkbeeldige wereld zou de moraal ook volgens vaste wetten moeten werken, net als onze natuurwetten. De straf voor verkeerd gedrag zou aanvoelen als fysieke pijn. Als je je hand in een vlam steekt, word je onmiddellijk 'gestraft' met een waarschuwende pijn. Een eerlijke en rechtvaardige wereld zou zonde net zo zeker en snel bestraffen. Deze wereld zou rechtvaardig en logisch zijn – iedereen zou weten wat God verwacht. Er zou dus geen echte vrijheid zijn. Alle mensen zouden juist handelen omdat ze er baat bij zouden hebben. Elke daad, hoe goed ook, zou onmiddellijk besmet raken door onze egoïstische motieven. Bovendien zou het voor mensen onmogelijk zijn om vrijelijk van God te houden en Hem daarom gehoorzaam te zijn. Deze opvatting is al heel oud: Satan verweet God dat Job alleen van Hem hield omdat Hij hem 'omkocht' met zegeningen en rijkdom, en beweerde daarmee dat God het niet waard was om omwille van Zichzelf bemind te worden.

Vrijwillige liefde is zo belangrijk voor God dat Hij alle aanvallen op Job toestaat en zelfs verdraagt dat onze wereld is geworden zoals we die vandaag de dag kennen. Om deze liefde te illustreren, gebruikt de Bijbel het beeld van de bruidegom en de bruid die vrijwillig van elkaar houden. In de denkbeeldige wereld zou Jezus echter de bruidegom zijn en de kerk een minnares: de minnares wordt verwend, omgekocht en gevangen gehouden door de minnaar!

Philip Yancey gebruikt het volgende beeld om te illustreren wat God voor ons wil:

"Een vader die zijn geliefde dochttertje tegen alle pijn wil beschermen, zou haar misschien kunnen verhinderen om te leren lopen. Ze zou immers kunnen vallen! Daarom draagt hij haar de hele tijd in zijn armen rond. Na verloop van tijd zou dit verwende kind een volkomen levenloos wezen worden, niet in staat om te lopen en volledig afhankelijk van haar vader.

God schiep de mens naar Zijn eigen beeld. Omwille van vrijwillige liefde schenkt Hij de mens vrije wil, wetende dat de mogelijkheid bestaat dat mensen zich van God zullen afkeren. Als we aannemen dat God alwetend is, d.w.z. het verleden, het heden en de toekomst kent, wist God op het moment dat Hij schiep hoe het hele 'VERHAAL' zou aflopen. God schiep ook de engelen met een vrije wil; anders

had Lucifer (een cherub) zich niet tegen God kunnen verzetten door zichzelf boven God te willen plaatsen. God plaatste ook de Boom der Kennis van goed en kwaad in de Tuin, wetende dat er, gezien de vrije wil van de mens, een mogelijkheid bestond dat er van de verboden boom zou worden gegeten.

Het is nu ook duidelijk dat het voor mensen niet mogelijk is om van God te ontvangen wat zij als een „ideale“ wereld beschouwen, maar tegelijkertijd niets met God te maken willen hebben, laat staan een persoonlijke (liefdes)relatie!

||

De zondeval

Door van de vrucht van de verboden boom van de kennis van goed en kwaad te eten, maakten Adam en Eva zichzelf zondig en moesten ze het paradijs verlaten, aangezien God volkomen zondeloos is! De mens en de hele schepping (Gen. 3, 14-18) werden gestraft en wachtten sindsdien op de verlossing (Rom. 8, 19-23) die in Jezus werd volbracht. De mens heeft dus zijn vrijheid misbruikt en men kan het eenvoudigweg zo zeggen: de mens heeft door de zonde al het lijden in de wereld gebracht (gr. Harmatia = „het doel missen“ of met andere woorden „gescheiden zijn van God“). Dat we in een zondige wereld leven, wordt door Jesaja in 64:5 beschreven: „Wij zijn allen door ongerechtigheid bevestigd; zelfs onze allerbeste daden zijn zo smerig als een vuil kleed.“ Sommige mensen zijn van de oude opvatting dat iedereen die goed doet ook het goede zal ontvangen, en wie kwaad doet ook gestraft zal worden. Dat dit niet zo is, staat geschreven in Job 42:6, wanneer Elihu door God wordt terechtgewezen. Er zijn waarschijnlijk gevallen in de Bijbel waarin Gods oordeel kwam vanwege zonde van individuen, maar niet al het lijden kan het directe gevolg zijn van persoonlijke zonde. Petrus maakt onderscheid tussen lijden als gevolg van persoonlijke zonde (1 Petrus 2:20a), lijden dat niets met onze zonde te maken heeft (1 Petrus 2:19), en de mogelijkheid om goed te doen en (daarvoor) te lijden (1 Petrus 2:20b)

Lijden bestaat op mondiaal, gemeenschappelijk en persoonlijk niveau. Het merendeel van al dit lijden is terug te voeren op zonde, respectievelijk op zondige of verkeerde daden van mensen. Voorbeelden in de Bijbel zijn talrijk: de Amalekieten, Sodom en Gomorra, en het volk van Israël vlak voordat het door de Assyriërs werd weggevoerd. Dit waren mensen die wrede dingen deden, zoals mensenoffers brengen, wilde orgieën houden, enzovoort, wat God mishaagt. De oorlogen en rampen waren niet louter genocide op onschuldige mensen – God

gebruikte zijn volk als uitvoerders van zijn oordeel!

Maar hoe zit het dan met de rest van het lijden dat niet direct verband houdt met zonde?

God heeft dus vanwege de vrije wil de mogelijkheid open gelaten dat het kwaad kan gebeuren. Het kwaad ontstaat, zou men kunnen zeggen, wanneer mensen ervoor kiezen om kwaad te doen – daaruit vloeit lijden voort. Men kan echter niet daarom zeggen dat God het kwaad heeft geschapen!

Het onderwerp lijden wordt in de Bijbel niet systematisch of filosofisch behandeld. De Bijbel is een praktisch boek. Toch zijn er enkele uitspraken:

Genesis 1-2: Lijden maakt geen deel uit van Gods oorspronkelijke scheppingsorde. Er was geen lijden in de wereld voordat de mens tegen God in opstand kwam.

Openbaring 21: Er zal geen lijden meer zijn wanneer God een nieuwe hemel en een nieuwe aarde schept. Het is dus niet Gods wil dat mensen lijden, maar God laat lijden toe.

||

Gods alwetendheid versus de beperkingen van de mens

Als je de ware gebeurtenissen in de Bijbel enigszins in hun geheel bekijkt, kun je duidelijk de hand van God zien. We hebben het voorrecht dat we het Woord van God hebben, dat ons zo'n krachtig inzicht geeft in wat God doet! De vraag rijst nu: welk recht hebben wij om de Schepper de schuld te geven van iets wat we simpelweg niet begrijpen!

Philip Yancey (2) gaat uitgebreid in op het boek Job en concludeert dat het boek niet echt een antwoord geeft op de 'waarom'-vraag, maar eerder gaat over het omgaan met lijden. Het is een boek over geloof in God. God laat ons in de eerste twee hoofdstukken een kijkje achter de schermen nemen, maar Job kwam pas helemaal aan het einde te weten over de 'weddenschap tussen Lucifer en God'! Het meest indrukwekkende is dat, hoewel het 36 hoofdstukken lang over lijden gaat, God de 'lijdenskwestie' niet beantwoordt, maar in het kort tegen Job zegt: 'Totdat JIJ iets beter begrijpt hoe je het fysieke universum draaiende houdt, vertel mij dan niet hoe ik met het morele universum moet omgaan. God beschrijft Zijn

grootheid, almacht en alwetendheid in Job 38-41, maar is het in het daaropvolgende hoofdstuk met Job eens: zijn vrienden hadden ongelijk in wat ze zeiden!

Over ongelijk hebben gesproken. Er zijn enkele voorbeelden hiervan in het Oude Testament, bijvoorbeeld de vele vrouwen van Salomo, overspel, bepaalde oorlogen, het raadplegen van een helderziende, enzovoort. Het feit dat deze slechte dingen in de Bijbel staan, betekent nog niet dat God ze goedkeurt!

||

Lijden kan ons ten goede komen

Philip Yancey beschrijft uitvoerig dat pijn, als oorzaak van lijden, in wezen iets positiefs is. Leprakpatiënten hebben geen pijngevoel meer en verminken zichzelf onbewust door bijvoorbeeld hun hand te dicht bij het vuur te houden. Zonder medische behandeling zullen de ledematen zeer snel gaan rotten. Pijn is dus een zeer nuttig waarschuwingssysteem. Pijn zorgt ervoor dat we onze hand onmiddellijk terugtrekken. Overigens zijn het dezelfde cellen die pijn doorgeven, die ook een zachte, romantische streling doorgeven. Fascinerend! Ook het lijden (de pijn) van de wereld kan worden gezien als een waarschuwingssignaal dat er iets mis is met de wereld.

Wanneer het lijden je persoonlijk raakt:

Wanneer het lijden je persoonlijk treft, rijst ongetwijfeld de vraag: „Waarom ik? Waarom is mij dit overkomen?“ Vaak is het pas bij ernstig lijden dat mensen gaan nadenken over God, de dood en de zin van het leven! Ook voor christenen betekent het door zwaar verdriet worden getroffen dat ze in hun hart moeten kijken om te zien of er op enig gebied van het leven berouw moet worden getoond. Er is echter uiterste voorzichtigheid geboden bij het verklaren van het lijden, vooral dat van andere mensen! Lijden wordt dan vaak Gods megafoon om mensen ertoe te brengen eindelijk over God na te denken.

Philip Yancey (1) wijdt een groot deel van zijn boek aan de vraag hoe we mensen in hun lijden kunnen bijstaan en hoe we zelf met lijden moeten omgaan. Onze reactie op lijden kan van enorme betekenis zijn voor het leven dat nog komen gaat – men kan verbitterd raken, enorm groeien in het geloof, of zelfs bevrijd worden van het lijden!

||

De strijd tegen het lijden

"De ene schildpad zegt tegen de andere: 'Soms wil ik vragen waarom God armoede, honger en onrecht toestaat, terwijl Hij er iets aan zou kunnen doen.'"

En de andere schildpad zegt: „Ik ben bang dat God mij dezelfde vraag zou stellen.”

Het is opmerkelijk dat beschuldigingen als ‘Waarom laat God al die hongersnood in de wereld toe?’ vaak afkomstig zijn van mensen die zich niet in die situatie bevinden! Juist die mensen zouden er daadwerkelijk iets aan kunnen doen, of meestal zelfs meer dan nu het geval is!

Jezus heeft het lijden van de wereld ondergaan. Jezus is er, Hij staat ons bij in de diepste diepten van ons leven. Zijn we gebroken? Hij werd voor ons gebakken als brood. Worden we door anderen veracht? Hij is veracht. Jezus is bekend met pijn, lijden, verdriet en de dood. Jezus heeft zelfs de betekenis van de dood veranderd! Elke traan van de wereld is ook zijn traan. Jezus bestreed het lijden met al zijn wonderen. Deze Jezus riep ons, christenen, op om naar zijn voorbeeld te handelen. Door de hele Bijbel heen valt iets op: God gebruikt mensen om zijn koninkrijk op te bouwen. Hij had het waarschijnlijk ook allemaal door engelen kunnen laten doen. Gods plan houdt in dat mensen Zijn liefde in woord en daad de wereld in dragen, met de hulp en kracht van de Heilige Geest! Dit is natuurlijk alleen mogelijk voor de mens, omdat God met Zijn liefde en genade de eerste stap naar de mens zet.

Het is geen geheim dat de wereld genoeg voedsel produceert om iedereen op aarde te voeden. Het probleem ligt bij de mens!

Toepassing

Probeer nu elkaars provocerende vragen (in een team, onder vrienden, in het gezin) te weerleggen met de genoemde argumenten. Gebruik daarbij zo vaak mogelijk de Bijbel!

||

Religies en de geloofwaardigheid van de Bijbel

Provocerende vragen en uitspraken

- Leidt uiteindelijk niet elke religie naar dezelfde God?
- Het is pure arrogantie om te beweren dat Jezus de enige weg is!
- De Bijbel werd eerst mondeling doorgegeven, later opgeschreven en ten slotte werden er correcties aangebracht in de kopieën – er zijn vast allerlei dingen veranderd!
- Kunnen de religieuze vertegenwoordigers elkaar niet gewoon met rust laten? Je kunt immers van elkaar leren in plaats van met elkaar te vechten!
- Hoe valt de kruistocht te rijmen met christelijke naastenliefde (de kerkgeschiedenis staat bol van geweld en onderdrukking)?

||

Is de Bijbel Gods Woord?

In het boek „The Facts of Faith“ van Josh McDowell (5) vind je een uitgebreid antwoord op de vraag hoe de Bijbel tot stand is gekomen – een aanrader voor iedereen die argumenten over dit onderwerp zoekt!

In de tijd van Abraham werd de Bijbel niet alleen mondeling doorgegeven, maar bestond er al spijkerschrift.

Het is bewezen dat er ten tijde van Mozes al op leer en papyrus geschreven kon worden. Later werd perkament gebruikt.

Omdat al deze dragers de loop van 3000 jaar niet kunnen doorstaan zonder volledig te vergelen, was er in elke periode een soort beroepsgroep die verantwoordelijk was voor het kopiëren van de teksten.

- Rond 200 v.Chr. werd het Oude Testament samengesteld, dat wil zeggen dat de vele geschriften door de schriftgeleerden tot één geheel werden gebundeld. Ook voor het Nieuwe Testament werd bepaald wat er allemaal in thuishoorde. Dit keer waren het de kerkvaders van die tijd (200-400 n.Chr.). Dit was noodzakelijk om te voorkomen dat er iets aan het Woord van God kon worden toegevoegd of eruit kon worden weggelaten.
- De oudste, bijna volledige Bijbel bevindt zich in de British Library in Londen. De „Codex Alexandrinus“, geschreven rond 400 n.Chr. – dat wil zeggen, nog

voordat Mohammed ter wereld kwam!

- De meest waardevolle vondst zijn de Dode Zeerollen, die tussen 200 v.Chr. en 100 n.Chr. zijn gekopieerd. Er zijn ook veel buitenbijbelse boeken ontdekt, die inzicht geven in religieuze interactie. Deze rollen komen overeen met het eerste complete Oude Testament uit 900 n.Chr.

Veel stukken historisch bewijs ondersteunen de betrouwbaarheid van de Bijbel – om er maar een paar te noemen:

- De opvolging van koningen en bijbelse steden (overtuigend door de overeenstemming met archeologische vondsten)
- Jericho (alle muren stortten naar buiten in, bevestigd door opgravingen – meestal storten muren naar binnen in!)
- De zondvloed
- De afstamming van Abraham
- De komst van Jakobs familie naar Egypte en het graf van Jozef
- De Assyrische invasie en de Babylonische ballingschap

Als je goed op de hoogte bent van de oorsprong van de Bijbel (geschreven door 40 auteurs over een periode van 1500 jaar), is het argument dat de profetieën uit het Oude Testament in het Nieuwe Testament in vervulling zijn gegaan een zeer sterk argument! Aan de hand van de Dode Zeerollen kunnen we aantonen dat de profetieën onmogelijk achteraf kunnen zijn gewijzigd.

Ook voor het Nieuwe Testament is er veel buitenbijbels bewijs te vinden voor de authenticiteit van de gebeurtenissen (Lee Strobel / Josh McDowell). Vooral wat Jezus betreft zijn er veel buitenbijbelse verslaggevers die over hem hebben geschreven. Bijvoorbeeld Tacitus, een Romein uit de 1e eeuw die wordt beschouwd als een van de meest nauwkeurige historici uit de antieke wereld, de Jood Josephus (90 n.Chr.) of een andere Romein genaamd Thallus (52 n.Chr.)

Met al deze argumenten kan men kiezen of men de Bijbel als waar beschouwt of niet. Als men gelooft dat de Bijbel Gods woord is en overtuigd is van de authenticiteit van de overlevering, is er geen ruimte voor enige andere religie, omdat Jezus de absolute aanspraak maakt: „Ik ben de weg, de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij“ (Johannes 14:6)!

||

Belangrijkste verschillen met andere religies

Het belangrijkste verschil tussen het geloven in de Bijbel en het geloven in andere religies is dat wij verlossing vinden door de dood van Jezus en onszelf niet kunnen verlossen door goede werken. Wij zijn voor een hoge prijs gekocht (1 Kor. 6:20).

Jezus is, in tegenstelling tot de 'stichters van religies', de enige die beweert God te zijn. Alle anderen waren slechts leraren of profeten, wier graf overigens ook niet leeg is!

||

Wat leert de islam

leert?

Van alle religies, sekten en afsplitsingen moet de islam ter vergelijking worden aangehaald, want in de islam worden we geconfronteerd met veel argumenten.

Mohammed werd geboren in 570 n.Chr. en trouwde op 25-jarige leeftijd met een rijke weduwe. Mohammed hoefde niet langer te werken en had meer tijd voor meditatie. In Mekka heerste het polytheïsme (het geloof in vele goden) en Mohammed kwam tot de overtuiging dat er één God was, waarschijnlijk onder invloed van de joden en christenen die daar woonden. Op 40-jarige leeftijd ontving hij, naar eigen zeggen, de eerste openbaring van de engel Gabriël en raakte hij ervan overtuigd dat hij een profeet was.

Moslims geloven dat Mohammed de laatste en daarom de belangrijkste profeet is – alle andere profeten in de Bijbel (Adam, Abraham, David en zelfs Jezus, hoewel hij slechts als profeet wordt beschouwd) worden erkend. Als er sprake is van een tegenstrijdigheid, geldt wat Mohammed heeft gezegd.

Binnen de islam bestaan er ook verschillende stromingen, maar alle moslims hebben het volgende gemeen:

- Ze geloven in één God (Allah)
- Ze geloven in engelen (Gabriël, die de Koran heeft overgebracht, en twee engelen die elke persoon volgen: de ene schrijft de goede daden op, de andere de slechte)
- Ze geloven in de heilige boeken: één is aan Mozes gegeven (de vijf boeken van Mozes – de 'Thora'), één aan David (de Psalmen – de 'Zabur'), één aan Jezus (de evangeliën – de 'Injil') en het laatste aan Mohammed – de Koran.

- Zoals gezegd geloven zij in de profeten, de Dag des Oordeels en voorbestemming. Moslims hebben geen zekerheid of zij gered zullen worden of niet!

<||

Misvattingen van moslims over de Bijbel

- De meesten denken dat christenen in drie goden geloven: God, Maria en Jezus
- De uitdrukking „Zoon van God“ wordt opgevat als zou God een vrouw (Maria) hebben genomen en een zoon hebben verwekt
- Voor moslims is de dood van Jezus aan het kruis een onwaardig einde voor een god! De dood van Jezus aan het kruis is voor moslims niet noodzakelijk voor de vergeving van zonden.
- Het christendom is een westerse religie. (Dit is uiteraard niet zo, aangezien de wortels van ons geloof in het volk van Israël liggen!)
- De Bijbel is niet betrouwbaar – hij is in de loop der jaren ten opzichte van het origineel gewijzigd.

Maar de Koran zelf moedigt (in soera's 5, 43-52, 70-72) aan om in de geschriften (de Bijbel) te geloven

||

Het Evangelie van Barnabas

Moslims beweren dat het Evangelie van Barnabas het enige ware evangelie is. Daarin wordt volgens hen gesteld dat Jezus niet de Zoon van God is, dat Judas Iskariot – en niet Jezus – aan het kruis stierf, en dat Jezus de komst van Mohammed heeft voorspeld.

Moslims beweren dat het Evangelie van Barnabas het enige ware evangelie is

Het enige bekende exemplaar van het Evangelie van Barnabas bevindt zich in Venetië. In de inleiding van dit geschrift wordt bewijs geleverd waaruit blijkt dat het om een vervalsing gaat. Moslims hebben de inleiding echter weggelaten en het geschrift alsnog gepubliceerd! Bovendien behoorde Barnabas niet tot de twaalf discipelen. Daar komt nog bij dat in geen van de oude geschriften van vóór de 5e eeuw ook maar één keer melding wordt gemaakt van het Evangelie van Barnabas.

||

Mohammed werd in de Bijbel voorspeld

Moslims beweren dat de Bijbel de profeet Mohammed voorspelt in Deut. 18:15,18. In Jezus gaat de profetie echter in vervulling wanneer Hij in Johannes 5:46 zegt: „Als jullie Mozes geloven, geloof mij dan ook, want hij heeft over mij geschreven.” Een dergelijke verwijzing is nergens in de Koran te vinden!

Er zijn nog veel meer argumenten die moslims tegen de Bijbel aanvoeren. Maar ik zou u willen aanmoedigen om de Bijbel grondig te bestuderen, en als u in contact komt met moslims, een van de boeken te lezen die aan het einde worden vermeld.

||

Hoe vertel ik een moslim over God?

Het belangrijkste is, zoals ik in de inleiding al zei, niet om in de eerste plaats te discussiëren, maar om eerst in liefde te luisteren en erachter te komen wat de moslim precies gelooft. Niet elke moslim gelooft namelijk precies hetzelfde!

Begin met de overeenkomsten, zoals Abraham, en laat vervolgens de weg naar verlossing zien via David naar Jezus. Vertel ook hoe jij persoonlijk tot God bidt – over de relatie met God, hoe je de wijsheid van God in het dagelijks leven kunt toepassen, en hoe Jezus jouw leven persoonlijk heeft veranderd!

||

Schepping of evolutie?

- Provocerende vragen en uitspraken:
- Hebben we een God nodig als we de wetten van de natuur en het leven via evolutie kunnen verklaren?
- Het is slechts een kwestie van tijd voordat alle 'wonderen' van de natuur door de wetenschap worden onthuld! Is het, gezien de huidige stand van de wetenschap, niet een beetje naïef om in Adam en Eva te geloven?

- Geloof in God is iets voor zwakkelingen die een excuus nodig hebben voor alles wat ze niet begrijpen!
- De oorsprong en evolutie van organismen is bewezen!

De grootste fout is dat we de argumenten van evolutionisten uit onwetendheid te licht opvatten. Bij evolutie en creationisme (= scheppingsleer) wordt vaak naar dezelfde feiten gekeken, alleen door een andere 'bril'. Er worden verschillende aannames gedaan en daardoor ontstaan verschillende hypothesen.

Oorsprong - Het oerknalmodel met veel hiaten

Als er een oerknal was, waar kwam dan de materie voor de oerknal vandaan en waar kwam de oersoep vandaan?

God schiep de wereld uit het niets door Zijn WOORD: God en de Bijbel zijn voor ons geen noodoplossing omdat we geen wetenschappelijke argumenten voor het ontstaan kunnen vinden. Wij (creationisten) gaan uit van de Bijbel als ons fundament en proberen wetenschappelijke argumenten te vinden voor de authenticiteit van Gods woord – niet andersom!

||

Tijdslijn

De gangbare methoden, zoals de C14-methode, zijn uiterst onnauwkeurig voor tijdsberekeningen van meer dan 1.000 jaar, juist omdat deze methode ervan uitgaat dat er in het verleden dezelfde hoeveelheid radioactief C14 in de atmosfeer aanwezig was, wat in werkelijkheid niet het geval hoeft te zijn. Evolutionisten houden (koppig) vast aan de indeling van gesteentelagen in perioden van een miljoen jaar, en alles wat daar niet in past, wordt terzijde geschoven.

Men heeft de afslijting van de bergtoppen gemeten, die 0,2 mm per jaar bedraagt. Als deze bergen 5 miljoen jaar oud zouden zijn, zouden ze al lang geleden zijn geërodeerd! Elders in de Alpen worden de bergen nog steeds met ongeveer 1 mm per jaar omhooggedrukt. Stel je eens voor hoe hoog de Alpen zouden moeten zijn als ze 10 miljoen jaar oud waren: namelijk 10.000 m!

Als de eerste mensen 40.000 jaar geleden leefden, zouden er vandaag de dag 430 miljard mensen op de wereld moeten zijn. Nou ja – je zou kunnen aannemen dat de mensheid vaak bijna tot op de laatste persoon is uitgeroeid. Maar dan zouden we tonnen botten moeten vinden, en dat is niet het geval.

Een iets ander argument tegen de chronologie is de Cambrische sprong:

In het Precambrium (570 miljoen jaar v.Chr.) waren er alleen eencellige organismen. In het Cambrium (vanaf 570 miljoen jaar v.Chr.) werden de eerste fossielen gevonden, alsof ze plotseling uit het niets waren verschenen. Deze leemte in de ontwikkeling van eencellige organismen naar mensen, de zogenaamde ‘missing links’, vormt een ander argument tegen de evolutietheorie. Deze ‘missing links’ (bijvoorbeeld van pterosauriërs naar vogels) roepen veel vragen op. Alleen al de overgang van waterdieren naar landdieren zou een enorm aantal aanpassingen vereisen, zoals het overwinnen van de grotere eigen gewicht, het bedenken van een nieuw ademhalingsconcept en het oplossen van het verdampingsprobleem.

||

Fandom als het belangrijkste argument van de evolutietheorie

Het is belangrijk om te weten dat de evolutietheorie het toeval als drijvende kracht beschouwt en selectiedruk (de sterkste overleeft) als de richtinggevende kracht. Simpel gezegd is evolutie mogelijk als er voldoende tijd is, aangezien je met bepaalde aannames op het gebied van waarschijnlijkheid kunt aantonen dat toeval, in combinatie met een richtinggevende kracht, verandering mogelijk maakt.

Wat de kansrekening betreft, moet je zeggen dat er altijd aannames worden gedaan; afhankelijk van hoe je die aannames maakt, wordt evolutie in de loop van miljoenen jaren mogelijk of onmogelijk. Maar aangezien ik je niet met wiskunde wil lastigvallen, volgt hier een voorbeeld ter illustratie:

Het systeem van onze menselijke „instructie“ (DNA) in de cel lijkt op morsecode. In plaats van punten en streepjes hebben we in onze code de vier basen (hier afgekort als letters) A, T, G en C. Deze zijn aan elkaar geregen en hiermee kunnen ‘woorden en zinnen’ (genen) worden geschreven, zoals ‘Deze persoon heeft bruine ogen’. Hoe waarschijnlijk is het dat ik willekeurig morse-stippen en -streepjes zal verzenden en dat er, door de morsecode te ontcijferen, een zinvol

boek ontstaat uit woorden en zinnen? Het DNA in elke minuscule cel is, uitgerold, gemiddeld 6 cm lang. Een model van DNA met een diameter van één meter zou 1350 miljoen kilometer hoog moeten zijn – dat is ongeveer 2000 keer heen en weer naar de maan! Dit „wonder“, zo beweert de evolutietheorie, is ontstaan na een oerknal in de loop van miljoenen jaren – alsof de oerknal nog niet „wonderbaarlijk“ genoeg was!

Darwin had de theorie naar voren gebracht – die overigens volkomen juist is – dat de ‘sterksten’ overleven. In gewone taal betekent dit dat diersoorten die een voordeel hebben ten opzichte van andere, een grotere kans hebben om te overleven. Zo worden de sterkste dieren geselecteerd en daarmee ook de genen die het dier of de plant sterker maken! Maar als je met deze theorie het ontstaan van soorten wilt verklaren, zoals bijvoorbeeld de overgang van waterdier naar landdier of zelfs de vorming van een complex orgaan zoals het oog, wordt het uiterst moeilijk. De evolutietheorie probeert veranderingen echter stap voor stap tot stand te brengen via vele kleine veranderingen in het DNA (mutaties). Het probleem is echter dat een verandering die tot een tussenvorm leidt, ook ‘beter aangepast’ moet zijn (een vis die zijn kieuwen begint om te vormen tot longen of zijn vinnen de structuur van klauwen geeft, is niet echt beter aangepast). Dit veronderstelt op zijn beurt dat bepaalde veranderingen, die allemaal een verbetering moeten opleveren, gelijktijdig moeten plaatsvinden. Maar ook hier zijn de kansen hiertegen. Daardoor worden zelfs de „kleinste evolutionaire stappen“ vaak veel te groot om te kunnen plaatsvinden.

||

Macro- en micro-evolutie

Micro-evolutie = Dieren en planten hebben zich aangepast aan de omgeving en zijn daardoor veranderd, maar alleen binnen een soort

Macro-evolutie = Dieren en planten zouden door concurrentiedruk in de loop van miljoenen jaren zijn veranderd, waardoor nieuwe diersoorten en plantensoorten zijn ontstaan

Aangezien micro-evolutie in de natuur is waargenomen en ook niet in strijd is met de Bijbel, kan micro-evolutie als een feit worden aanvaard. Macro-evolutie is echter nooit bewezen! Waarom zijn de innovaties, de overgangen tussen de nieuwe soorten, dan zo zeldzaam, als ze een groot concurrentievoordeel zouden

moeten hebben? Om deze reden, en omdat de Bijbel zegt dat de oorsprong van de schepping is: „elk naar zijn soort“ (Genesis 1:24), is macro-evolutie voor een creationist niet houdbaar.

Wat Darwin waarnam, is louter micro-evolutie. Darwin leidde vervolgens uit micro-evolutie macro-evolutie af, wat volgens hem gewoon veel meer tijd kost.

Belangrijk is dat het helemaal niet eenvoudig is om het verschil op moleculair niveau te zien. Het is helemaal niet „dom“ om in de evolutietheorie te geloven, want op moleculair niveau zijn er complexe zaken die heel verschillend kunnen worden geïnterpreteerd, afhankelijk van de bril die je op hebt:

Bij bacteriën zien we dat er in verschillende processen nieuwe combinaties ontstaan om bepaalde stressfactoren (bijvoorbeeld antibiotica) af te weren! DNA is dus veel flexibeler dan we vaak denken.

Pas onlangs is ontdekt dat er een 'meester-gen' bestaat dat andere genen aanstuurt. Als dit gen muteert, treden er tegelijkertijd veel mutaties op. Als het gen daarna wordt hersteld, blijven de andere mutaties bestaan. Voor evolutionisten is dit een aanwijzing voor grillige evolutie. Natuurlijk worden in minstens 99,999% van de gevallen alleen negatieve mutaties aangetroffen. Maar wetenschappers houden dan vast aan toeval, waarschijnlijkheid en veel tijd, wat vervolgens de mogelijkheid van positieve mutaties openlaat.

Aan de hand van deze korte voorbeelden kunnen we zien dat organismen ook op moleculair niveau uiterst aanpasbaar zijn. We moeten nu wel in gedachten houden dat het geloof in een God drastische gevolgen heeft. Dit zou bijvoorbeeld betekenen dat de Bijbel waar is en dat je alles moet geloven wat erin staat! Als men dan ook nog eens een verkeerd beeld van God heeft, is de misvatting dat de uitweg ligt in het omarmen van de wetenschap in zekere zin begrijpelijk!

Wetenschap en de Bijbel

Het doel van de Bijbel is eerder om uit te leggen waarom we leven dan om ons leven wetenschappelijk te verklaren!

||

De complexiteit van organismen

Genen vormen de blauwdruk van eiwitten. Eiwitten activeren op hun beurt, samen met hormonen, genen. Hormonen beïnvloeden de productie van eiwitten. Hormonen worden aangemaakt door enzymen, die op hun beurt uit eiwitten bestaan. Vertel me nu eens waar het leven begint! Kortom: ons organisme is enorm complex en nog lang niet volledig begrepen – zou het zomaar uit het niets zijn ontstaan? De Bijbel zegt (Rom. 1:18-25) dat we alleen maar naar de natuur en onszelf hoeven te kijken om te beseffen dat er een Schepper is!

Schepping

Elk dier is geschapen naar zijn soort (Genesis 1:24)! Dit sluit aanpassing aan de omgeving, zoals hierboven vermeld (micro-evolutie), niet uit. Overigens worden draken en dinosaurussen in de Bijbel genoemd (Job 40:15-24 / Job 40:25 - 41:26 / Ps. 74:13 / Jes. 14:29).

De creationistische kijk op de wetenschappelijke feiten van vandaag

In de Bijbel zijn rudimentaire aanwijzingen voor continentale drift te vinden. (Gebruik vertalingen die dicht bij de oorspronkelijke tekst blijven: Genesis 10:25 of 1 Kronieken 1:19). Ongeveer 100 jaar na de zondvloed (zie voor de berekening Gen. 11:10-16 over Sem) tot aan Peleg werden twee zonen geboren bij Eber. De ene heette Peleg, omdat in zijn tijd de aarde werd verdeeld. Dit verwijst niet naar de Toren van Babel, die ook kort na de zondvloed plaatsvond

De mensen, met hun verschillende talen, verspreidden zich over de hele aarde (aangezien deze nog aaneengesloten was) en door de continentale drift raakten de volkeren van elkaar gescheiden. Wetenschappers gebruiken de huidige snelheid van de aardplaten om te berekenen hoe lang het zou duren voordat de platen zo ver uit elkaar zouden zijn geschoven. Dit is echter gebaseerd op de veronderstelling dat de aardplaten altijd met dezelfde snelheid hebben bewogen, wat niet per se het geval hoeft te zijn!

De zondvloed: Fossilisatie kan alleen plaatsvinden wanneer een dier of plant zeer plotseling wordt bedolven onder zand of andere grond en er geen zuurstof meer wordt toegevoegd. Dit is het geval wanneer zich een catastrofe zoals een zondvloed voordoet. Wetenschappers en voorstanders van het creationisme beschikken over veel bewijs dat de meeste fossielen die we vandaag de dag opgraven, zijn ontstaan tijdens een grote ramp: de zondvloed! Twee voorbeelden:

Er is een boom gevonden die over meerdere lagen heen is gefossiliseerd (volgens de wetenschap is elke laag enkele honderdduizenden jaren oud – na 1.000 jaar is elke boom immers al volledig afgebroken!) Om deze reden moeten deze aardlagen binnen een korte periode zijn opgestapeld.

Verder zijn er veel aanwijzingen dat het klimaat in het verleden anders was; zo worden er bijvoorbeeld gesteenten uit tropische gebieden in de Alpen gevonden! Dit zou kunnen worden toegeschreven aan de enorme watermantel die bij de schepping

(Genesis 1:6). Zo'n watermantel zou het klimaat volledig veranderen en onder andere de UV-straling enorm verminderen. In de Bijbel werden mensen tot aan de tijd van Noach veel ouder – daarna neemt de levensduur van mensen drastisch af! Een deel van die watermantel is tijdens de zondvloed waarschijnlijk als regen op de aarde gevallen (Genesis 7:11), het andere deel bevindt zich vandaag de dag nog steeds in de atmosfeer. Omdat de aarde volledig met water bedekt was, zijn de aardplaten direct na de zondvloed door Gods ingrijpen verschoven, waardoor de landmassa's omhoog werden gedrukt. Een deel van het water is waarschijnlijk in de aarde gesijpeld, en de rest bevindt zich nog steeds in de oceanen. Aangezien er na de zondvloed een ander klimaat heerste, zou dit ook een reden kunnen zijn voor het uitsterven van de dinosaurussen, die zich op de ark van Noach bevonden.

Ook dit zijn slechts 'vermoedens', maar ze komen wel overeen met wetenschappelijke ontdekkingen en de Bijbel!

Literatuur

(1) Philip Yancey: Where is God in My Suffering (over onderwerp 1)

(2) Philip Yancey: The Bible Jesus read (over onderwerp 1)

(14) J.B. Brantschen: Waarom laat de goede God ons lijden? (bij onderwerp 1)

[6_workshop_1_YW_01](#)

Bronvermelding:

Auteur: Philippe Diener

Inhoud, omslagafbeelding, auteursrecht: www.besj.ch